

UNIwersytet WArmińsko-MAzurski W Olsztynie
Wydział Lekarski

Sylabus przedmiotu – część A

Kod USOS: 48SJO-OZT
ECTS: 3,00
Cykl: 2026

Ortopedia z traumatologią Orthopedics with traumatology

TREŚCI MERYTORYCZNE:

Wykład – 1. Historia i ewolucja światowej i polskiej ortopedii i traumatologii. 2. Choroba zwyrodnieniowa stawów; etiologia, epidemiologia, patogeneza, objawy kliniczne, diagnostyka obrazowa, sposoby leczenia. 3. Choroba zwyrodnieniowa stawu biodrowego - etiologia, epidemiologia, patogeneza, objawy kliniczne, diagnostyka obrazowa, diagnostyka różnicowa, sposoby leczenia. 4. Protezoplastyka stawu biodrowego – wskazania, rodzaje, wyniki leczenia, powikłania. 5. Choroba zwyrodnieniowa stawu kolanowego - etiologia, epidemiologia, patogeneza, objawy kliniczne, diagnostyka obrazowa, diagnostyka różnicowa, sposoby leczenia. 6. Protezoplastyka stawu kolanowego jedno, dwu i trójpředziałowa – wskazania, rodzaje, wyniki leczenia, powikłania. 7. Deformacje stopy u dorosłych – paluch koślawy, stopa płasko-koślawą statyczna – rozpoznawania, profilaktyka i leczenie. 8. Choroby barku – diagnostyka i współczesne metody leczenia. 9. Nowotwory pierwotne i przerzutowe narządu ruchu – diagnostyka, różnicowanie, współczesne metody leczenia. 10. Zapalenia kości i stawów – etiologia, epidemiologia, diagnostyka i leczenie. 11. Ortopedia i traumatologia w geriatric – przegląd problemów, zasady profilaktyki i leczenia. 12. Osteoporoza – definicja zjawiska, epidemiologia, przegląd możliwości leczenia. 13. Zespoły bólowe kręgosłupa – diagnostyka, profilaktyka i leczenie. Skoliozy – rodzaje, rozpoznawanie.

Seminarium – 1. Urazy w sporcie. • Nowoczesne metody diagnostyczne w urazach sportowych. 2. Wrodzone i nabyte wady u dzieci • Najczęstsze wady wrodzone u dzieci- diagnostyka i leczenie • Rola wczesnego rozpoznania wad wrodzonych i nabytych u dzieci – dlaczego wcześniej znaczy lepiej? 3. Osteoporoza: diagnostyka i leczenie • Etiologia choroby czy naturalnego procesu starzenia? • Rola ortopedy w leczeniu osteoporozy. • Czym grozi osteoporoza i jak temu zapobiegać? 4. Leczenie operacyjne urazów narządu ruchu • Ogólne zasady leczenia złamań, zwichnięć i uszkodzeń tkanek miękkich • Wskazania i przeciwwskazania do leczenia operacyjnego • Powikłania leczenia operacyjnego 5. Urazy wielomiejscowe narządu ruchu • Przyczyny wzrostu liczby chorych z urazami wielonarządowymi i wielomiejscowymi narządu ruchu. • Wielokierunkowe leczenie urazów wielonarządowych – współpraca specjalistów.

Ćwiczenia – 1. Cechy budowy układu kostno-stawowego i mięśniowego. 2. Zapoznanie się z zasadami badania ortopedycznego. 3. Zasady diagnostyki i leczenia urazów układu kostno-stawowego. 4. Klasyfikacja złamań. 5. Złamania otwarte skala Gustilo Anderson. 6. Specyfika gojenia złamań Podstawy

Akty prawne określające efekty uczenia się:
311/2023;

Dyscyplina: Medycyna

Status przedmiotu: Obligatoryjny

Grupa przedmiotów: B - przedmioty kierunkowe

Kod ISCED: 0912

Kierunek studiów: Kierunek lekarski

Zakres: Kierunek lekarski - studia jednolite
magisterskie stacjonarne

Profil kształcenia: Ogólnoakademicki

Forma studiów: Stacjonarne

Poziom studiów: Jednolite magisterskie

Rok/Semestr: Kierunek lekarski czwarty rok

Rodzaje zajęć: Wykład; Seminarium; Ćwiczenia;

Zajęcia: Wykład (10h); Seminarium (10h);
Ćwiczenia (30h);

Język wykładowy: POL

Przedmioty wprowadzające: anatomia, fizjologia
człowieka oraz diagnostyka obrazowa

Wymagania wstępne: znajomość zagadnień
dotyczących anatomii i fizjologii człowieka oraz
diagnostyki obrazowej

Nazwa jednostki organizacyjnej realizującej
przedmiot: Katedra Rehabilitacji i Ortopedii

Osoby odpowiedzialne za realizację
przedmiotu:

Ireneusz Kowalski, rehab@uwm.edu.pl

Roman Grzybowski,
roman.grzybowski@uwm.edu.pl

Osteosyntezy. 7. Powikłania złamań: staw rzekomy i zrost opóźniony, martwica, infekcje, zespół przedziałów powięziowych. 8. Uszkodzenia obręczy kończyny górnej. 9. Złamanie łopatki i obojczyka, zwichnięcie mostkowo-obojczykowe i obojczykowo-barkowe, zwichnięcie stawu ramiennego, złamanie szyjki i trzonu kości ramiennej. 10. Złamanie nadkłykciowe kości ramiennej. 11. Złamanie kłykci kości ramiennej. 12. Zwichnięcie stawu łokciowego. 13. Zwichnięcie głowy kości promieniowej. 14. Złamanie wyrostka łokciowego. 15. Złamanie trzonów kości przedramienia. 16. Złamanie i złuszczenie dalszej nasady kości promieniowej. 17. Złamanie kości nadgarstka. 18. Złamanie kości śródręcza i palców. 19. Uszkodzenia otwarte ręki, zasady rozpoznawania i leczenia. 20. Replantacje kończyny górnej. 21. Uszkodzenia obręczy kończyny dolnej. 22. Złamania miednicy. 23. Urazowe zwichnięcia stawu biodrowego. 24. Złamanie szyjki kości udowej. 25. Złamanie przez- i podkrętarzowe kości udowej. 26. Złamanie trzonu kości udowej. 27. Złamanie nadkłykciowe kości udowej. 28. Zwichnięcia i złamania rzepki. 29. Zwichnięcie stawu kolanowego. 30. Uszkodzenie więzadeł stawu kolanowego i inne radionegatywne uszkodzenia. 31. Złamania śródstawowe kolana. 32. Złamania kości goleni. 33. Złamanie kostek stawu skokowego. 34. Urazowe uszkodzenia stopy. 35. Zwichnięcie stawu skokowego. 36. Uszkodzenia nerwów i naczyń kończyny górnej i dolnej. 37. Zmiany degeneracyjne i zwyrodnieniowe stawów biodrowego i kolanowego – praktyczna diagnostyka i analiza leczenia. 38. Charakterystyka badania ortopedycznego dziecka. 39. Charakterystyka i odmienności złamań u dzieci. Klasyfikacja Salter-Harris. Najczęstsze złamania u dzieci. Metody leczenia złamań u dzieci. 40. Zasady zakładania unieruchomień gipsowych. 41. Boczne skrzywienie kręgosłupa u dzieci. Rodzaje skolioz. Badanie dziecka ze skoliozą. Sposoby leczenia. 42. Rozwojowa dysplazja stawów biodrowych. Rozpoznanie, leczenie, rola badania ultrasonograficznego met. Grafa. 43. Wrodzona stopa końsko-szpota. Obraz kliniczny. Leczenie metodą Ponsetiego. 44. Przyczyny utykania dziecka. Przemijające zapalenie stawu biodrowego, Choroba Perthesa, młodzieńcze złuszczenie głowy kości udowej.

Uwagi dodatkowe:

CEL KSZTAŁCENIA:

Celem kształcenia jest zdobycie wiedzy i umiejętności w zakresie postępowania z chorym w obszarze: - unieruchomienia uszkodzeń narządu ruchu, transport, zaopatrzenie ran - rozpoznawanie zaburzeń dotyczących układu kostno-stawowego oraz mięśniowego, - proponowanie odpowiedniej diagnostyki i leczenia.

OPIS EFEKTÓW UCZENIA SIĘ PRZEDMIOTU W ODNIESIENIU DO OPISU CHARAKTERYSTYK DRUGIEGO STOPNIA EFEKTÓW UCZENIA SIĘ DLA KWALIFIKACJI NA POZIOMACH 6-8 POLSKIEJ RAMY KWALIFIKACJI W ODNIESIENIU DO DYSCYPLIN NAUKOWYCH I EFEKTÓW KIERUNKOWYCH

Symbole efektów dyscyplinowych:

M/NMA_P7S_WG+++++

Symbole efektów kierunkowych:

K.1.+, K.2.+, K.4.+, K.3.+, F.U8.+, F.U7.+, E.U35.+, F.W1.+, F.W3.+, F.W4.+, F.W5.+

EFEKTY UCZENIA SIĘ:

Wiedza (W1) – Zna i rozumie przyczyny, objawy, zasady diagnozowania i postępowania terapeutycznego w odniesieniu do najczęstszych chorób wymagających interwencji chirurgicznej, z uwzględnieniem odrębności wieku dziecięcego, w tym w szczególności: 4) złamań kości i urazów narządów;

Wiedza (W2) – Zna i rozumie zasady kwalifikacji do podstawowych zabiegów operacyjnych i inwazyjnych procedur diagnostyczno-leczniczych, zasady ich wykonywania i najczęstsze powikłania;

Wiedza (W3) – Zna i rozumie zasady bezpieczeństwa okołoperacyjnego, przygotowania pacjenta do operacji, wykonania znieczulenia ogólnego i miejscowego oraz kontrolowanej sedacji;

Wiedza (W4) – Zna i rozumie leczenie pooperacyjne z terapią przeciwbólową i monitorowaniem pooperacyjnym;

Umiejętności (U1) – Potrafi wykonywać doraźne unieruchomienie kończyny, wybierać rodzaj unieruchomienia konieczny do zastosowania w typowych sytuacjach klinicznych oraz kontrolować poprawność ukrwienia kończyny po założeniu opatrunku unieruchamiającego;

Umiejętności (U2) – Potrafi oceniać wynik badania radiologicznego w zakresie najczęstszych typów złamań, szczególnie złamań kości długich;

Umiejętności (U3) – Potrafi oceniać odleżyny i stosować odpowiednie opatrunki;

Kompetencje społeczne (K1) – Jest gotów do nawiązania i utrzymania głębokiego oraz pełnego szacunku kontaktu z pacjentem, a także okazywania zrozumienia dla różnic światopoglądowych i kulturowych;

Kompetencje społeczne (K2) – Jest gotów do kierowania się dobrem pacjenta;

Kompetencje społeczne (K3) – Jest gotów do podejmowania działań wobec pacjenta w oparciu o zasady etyczne, ze świadomością społecznych uwarunkowań i ograniczeń wynikających z choroby;

Kompetencje społeczne (K4) – Jest gotów do przestrzegania tajemnicy lekarskiej i praw pacjenta;

FORMY I METODY DYDAKTYCZNE:

Wykład – ['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'U3', 'K3', 'W4', 'K4'] – Metoda tradycyjnego wykładu, popartego prezentacją audiowizualną.

Seminarium – ['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'U3', 'K3', 'W4', 'K4'] – Dyskusja seminaryjna – po wprowadzeniu w temat przez prowadzącego wypowiadane są opinie studentów, które są następnie podsumowywane przez prowadzącego. Następnie grupa dokonuje oceny wypowiedzi i wprowadza komentarze i uzupełnienia. Prowadzący podsumowuje temat. Grupa wypowiada wnioski. Aktywny udział studentów – praca w grupach – przygotowanie prezentacji multimedialnej z danego zagadnienia tematycznego.

Ćwiczenia – ['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'U3', 'K3', 'W4', 'K4'] – Ćwiczenia odbywają się w oddziale szpitalnym, polegają na towarzyszeniu lekarzowi w pracy na oddziale, badaniu pacjentów, analizowaniu historii chorób i wyników, omówieniu terapii i jej celów.

FORMA I WARUNKI WERYFIKACJI:

Wykład (Egzamin pisemny) – ['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'U3', 'K3', 'W4', 'K4'] – Test jednokrotnego wyboru. Do egzaminu mogą przystąpić studenci, którzy uzyskali zaliczenie ćwiczeń, seminarium oraz byli obecni na wykładzie.

Seminarium (Ocena pracy i współpracy w grupie) – ['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'U3', 'K3', 'W4', 'K4'] – Obecność na zajęciach, zaangażowanie i udział w dyskusji.

Seminarium (Prezentacja) – ['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'U3', 'K3', 'W4', 'K4'] – Przygotowanie i przedstawienie prezentacji multimedialnej.

Ćwiczenia (Ocena pracy i współpracy w grupie) – ['W1', 'U1', 'K1', 'W2', 'U2', 'K2', 'W3', 'U3', 'K3', 'W4', 'K4'] – Udział w dyskusji, badaniu pacjentów, analizowaniu historii chorób i wyników, omówieniu terapii i jej celów.

LITERATURA PODSTAWOWA:

1. Traumatologia Narządu Ruchu

Tylman D., Dziak A.; Wyd. PZWL; 2008; Strony: ; Tom: ;

2. Wiktora Degi Ortopedia i Rehabilitacja

Marciniak W., Szulc A.; Wyd. PZWL; 2003; Strony: ; Tom: ;

3. Kompendium traumatologii

Kusz D.; Wyd. PZWL; 2010; Strony: ; Tom: ;

4. Ortopedia i traumatologia. Podręcznik dla studentów medycyny

Nowakowski A., Mazurek T.; Wydawnictwo Naukowe Exemplum; 2017; Strony: ; Tom: ;

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA:

UNIWERSYTET WARMIŃSKO-MAZURSKI W OLSZTYNIE
Wydział Lekarski

Szczegółowy opis przyznanej punktacji ECTS – część B

Kod USOS: 48SJO-OZT

ECTS: 3,00

Cykl: 2026

Ortopedia z traumatologią
Orthopedics with traumatology

1. Godziny kontaktowe z nauczycielem akademickim:

- udział w: Wykład	10 h
- udział w: Seminarium	10 h
- udział w: Ćwiczenia	30 h
- konsultacje	4 h
Ogółem:	54 h

2. Godziny samodzielnej pracy studenta:

- Przygotowanie studenta do zajęć i egzaminu	21.00 h
Ogółem:	21,00 h

godziny kontaktowe + samodzielna praca studenta Ogółem: 75,00 h

1 punkt ECTS = 25-30 h pracy przeciętnego studenta

Liczba punktów ECTS = 75,00 h : 25 h/ECTS = 3,00 ECTS

Średnio: 3,00 ECTS

- w tym liczba punktów ECTS za godziny kontaktowe z bezpośrednim udziałem nauczyciela akademickiego - 2.16 pkt ECTS

- w tym liczba punktów ECTS za godziny realizowane w formie samodzielnej pracy studenta - 0.84 pkt ECTS